

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Westphalia Sancta, Beata Et Pia, Sive Vitæ Eorum Qui sua sanctitate et piis exemplis Westphaliam illustrârunt

Complectens eorum vitas, qui certò aut verisimiliter Natione Westphali
reperiuntur cum titulo Sancti aut Beati

Strunck, Michael

Neuhusii, 1715

B. Everardus Comes de Altena Religiosus Cisterciensis in Ducatu Montium

urn:nbn:de:hbz:466:1-28481

[d] Ferdinandus Archiepiscopus Coloniensis officio Ecclesiastico celebrari curavit anno Christi 1618.

[d] Gelen. in vita S. Engelberti pag. 171.

B. Everardus Comes de Altena, in Marchia Westphalica, ex milite Religiosus Cisterciensis Aldenbergæ in Ducatu Montium.

Refertur cum titulo Beati à Bucelino in Menolog. Benedict. ad diem 20 Martii. Chryf. Henriquez in Menol. Cisterc. Theod. Rhay in anim. illustr. Gelen. in auctar. histor. S. Engelberti pag. 306, & alibi. Agunt etiam de eodem Gaspar Longelinus in Notitiâ Abbatiar. Ord. Cisterc. de fundat. Veteris Montis. Angelus Manrique in anal. Cisterc. to. 1. ad annum 1129. c. 4. & ad annum 1133. c. 3. n. 7. & ad annum 1141. c. 10. n. 8. Levoldus à Northoffin Chron. Comit. de Marcka, & Altena pag. 11. Meibom. in notis ad Northovium & alii. Vitaejus contexta est ex iisdem & ex Gelen. l. 2. hist. S. Engelberti pag. 151.

Quo tempore Theodoricus Flandriæ & Godefridus barbatus Lovanii Comes feroci bello implicati erant cum Alexandro Episcopo Leodiensi & Walramo Limburgensi Duce, Everardus Comes de Altena cum Adolpho

pho

pho fratre Leodiensium castra se status inter-
 fuerat atroci prælio, quod [a] sub annum
 Christi 1129 non modica inimicorum strage
 feliciter commissum est. Reversus è militia,
 quanquam suâmet manu nemini vitam ab-
 stulisset, tamen cùm in sua tranquillitate tot
 hominum occisorum lanienam attentiori a-
 nimo domi secum pervolveret, tantis repen-
 tē angoribus stimulisq; conscientia intus agi-
 tari cepit, ut in expiationem flagitii, quo se
 obstrictum existimabat, noctu clam suis è ca-
 stro Altenano fugam caperet, vilisq; indutus
 amictu perpetuum sibi ab avitis possessioni-
 bus exilium imperaret. Prima recedenti
 peregrinatio fuit ad limina sanctorum Apo-
 stolorum Petri & Pauli in urbe Roma; altera
 Compostellam ad S. Jacobi; tertia denique
 in Gallias ad fanum S. Ægidii, locum eâ tem-
 pestate cultu maximo & religione celebrem.
 Inde relecto per Campaniam itinere ad [b]
 Morimundum veniens, ut egregiam de se ipso
 victoriã & triumphum caneret, [c] in grangia,
 id est, villa aut prædio quodam ejusdem Mo-
 nast-

[a] *luxta Miraum in annal. Belg. & magnum Chro-
 nicon Belgicum.* [b] *Morimundus Abbatia Cister-
 ciensis in Campania Gallia.* [c] *Ita loquuntur vete-
 ra manuscripta.*

nasterii multo tempore subulcum egit, nobilitatem illustrissimi sanguinis pede generoso proterens, nec ulli notus, quàm soli Deo. Latère hìc quidem aliquamdiu velut in occulto poterat Everardi virtus; sed non semper. Post tempus aliquod duo Perillustres ex Equestri Ordine, qui Comitum Altenaënsiũ clientelares erant, illac peregrinatum ibant ad S. Ægidii: cùmq; itinerum imprudentes aliquem è suis mitterent, qui viam percontaretur, ille in Everardum fortuito incidens, partim ex cicatrice vulneris, quod olim in pugna vultui inflictum fuerat, partim ex indiciis aliis cæpit agnoscere, quid hìc rerum & hominis sub pannoso centone hujus subulci obtectum esset. Itaque festino gradu ad suos revolans anhelâ voce exponit dominis, quid vidisset; Everardum diu profugũ ibi ad porcos confidère; venirent ocyus, & suis oculis inspicerent, quàm vera sint, quæ narrarent. Mirari hìc primũ equites, & hominem falli arbitantes, ejus dicta sannis & multo risu explodere. Sed quia ille constanter verborum suorum & rei veritate stabat, tandem accedere, linguâ Teutonicâ subulcum compellare, de origine & natali loco multa perquirere, tandèmq; etiam apertiùs indagare, an non is
ipsum

ipse esset quondam Dominus suus & Comes
 Altenanus? quid hic Everardus ageret jam se
 propius constrictum sentiens? initio quidem,
 ut hanc suspicionem à se depelleret, quasi
 Teutonicè loqui nescius verba aliqua protur-
 bare Gallicè: sed cum neque sic personam
 suam ultra dissimulare posset, tandem quis es-
 set, quòve animo huc terrarum & officii de-
 venisset, ingenuè confiteri compulsus est.
 Tum verò ingens lætitia inter omnes. No-
 biles illi, velut olim Josephum fratres, Domi-
 num suum agnoscere, è caballis desilire, in
 collum, in amplexus ruere, intèrque jucunda
 mutui amoris oscula protrusis fletibus ora hu-
 mectare. Mox etiam cum eo ad villam per-
 gere, & magistro prædii palàm facere, qua-
 lem hætenus porculatorem pastorèmq; pe-
 corum domi aluisset. Erat tunc dies jam in
 vesperum inclinata, & incumbentes tenebræ
 suadebant peregrinis unà cum suo Comite
 noctem socialem tui ducere. Interim Præ-
 fectus prædii nihil feriandum ratus, per me-
 dias noctis umbras citatis cursibus Morimun-
 dum advolat; & quid insolentis rei sibi conti-
 gerit, ad Abbatem refert. Nec mora: pri-
 mo statim diluculo allapsus Abbas cum Prio-
 re & Cellerario, personatum hunc subulcum
 blandè

blandè excipit, pòstq; sermones varios ultrò
citròque habitos auctor est illi, ut quoniam
spretis semel rebus omnibus Dei solius oble-
quo mentem addixisset, suscepto religionis
habitu vitam Monasticam in Morimundo
complectatur. Acquiescit pio consilio Bea-
tus Comes, præsertim quòd literarum scien-
tiâ non modicè tinctus esset; & vale pere-
grinis hospitibus, ac amicis dicto, statim cum
Abbate ad Morimundum abiit, ibique assump-
ptâ veste sacrâ vitam deinde suam ad S. Ber-
nardi instituta sanctissimè exegit. Post annos
aliquot sive impulsu Numinis, sive suorum
invitatu, obtenta eundi facultate in patriam
profectus est ad Adolphum fratrem: qui,
cùm illum tenerrimo semper amore dilexif-
set, ejus adventu non modò mirificè recrea-
tus est; sed etiam castrum suum Aldenber-
gense in Ducatu Montium eidem obtulit, ut
illud advocatis è Morimundo religiosiis fra-
tribus in Monasterium sui Ordinis commu-
taret. Læto animo acceptum est ab Everar-
do donum illud: deducta è Morimundo 12
fratrum Colonia anno 1133, quo tantam solis
eclipsin fuisse memorant, ut pleno die stellæ
in cœlo apparerent: primus Abbas id loci
constitutus venerabilis Berno, ut sonat vetus
carmen:

F

Est

Est Abbas Berno primus de monte veterno.

Monasterium verò, quod in colle primitus ædificari cœptum 15 Augusti, ab eodem Bernone ob majorem aquæ commoditatem in subjectam vallem proximis annis translatum est.

Neque hac unâ sui Ordinis propagatione contentus erat Everardus. Consanguineos habebat in Thuringia Zizonem Comitem Keferbergiæ & Gisellam illius Conjugem. Ad hos, cùm ædificium Aldenbergense potissima saltem, ex parte confectum esset, visitatum abiit; simulque post varia vitæ cœlestis monita ab iisdem impetravit, ut in ditione suâ montem S. Georgii, cum omnibus, quæ eodem pertinebant Cisterciensi familiæ domicilium darent anno 1141. Novæ ergo à Morimundo allatæ suppetiæ, religiosi in montem Sanct-Georgianum inducti; Everardus primus loci Abbas unanimi omnium voto electus, atque ab Henrico Archiepiscopo Moguntino Pontificali benedictione consecratus. Quot annis deinde religiosam hanc præfecturam administraverit, incertum est. Gaspar Jongelinus in notitia Abbatiarum Ordinis Cisterciensis, agens de Monasterio Montis Veteris, scribit eum relictâ postmodum

Abba

Abbatia S. Georgii ad Monasterium Aldenbergense rediisse; ibidem cum Adolpho fratre, qui & ipse relictâ mundi pompâ bonisq; inter filios distributis habitum Cisterciensem id temporis amplexus erat, sanctissimè vixisse; tandèmq; huic sæculo denatum esse anno 1152 die 22 mensis Julii, & sepultum in templo S. Marti, quod adhuc intra portas Monasterii ejusdem visitur. Menologium tamen Cisterciense & Ægidius Gelenius ejus memoriam cum titulo Beati celebrant die 20 Martii, quo [a] ejus & Adolphi fratris exuviae translatae sunt ad sepulchretum gentilitium, ubi etiamnum sub uno sepulchrali lapide conquiescunt in sacello Principum.

[a] *Gelen. in fastis Agrippin. ad hanc diem.*

B. EVERWORDUS

Fundator Ecclesiæ & Collegii Perillustriū Domicellarum in Freckenhorst; postea Ordinis S. Benedicti Religiosus.

Refertur cum titulo Beati passim in vita S. Thiadildis apud Bollandum in actis SS. ad diem 30 Januarii. Vita ejus desumpta est ex ea, quam unâ cum notis ac commentario prævio Joannis Gamsii ibidem recenset Bollandus ex per vetusto codice